

عنوان مقاله:

تفریحات ناسالم از دیدگاه فقهی و جسمانی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معصوم رضائی - دانشجوی دکترای تخصصی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکزی

سیروس جعفری ظفرآبادی - استادیار گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه پیام نور لرستان

خلاصه مقاله:

چنانکه جسم انسان نیازها و احتیاجات گوناگونی همچون غذا خوردن دارد روح و روان انسان نیز نیازمندی هایی دارد. تفریح و شادایی غذای روح آدمی است که موجب فرح و انبساط خاطر و آرامش روانی می شود. اسلام و فقهای ما هیچ گونه مخالفتی با این موضوع ندارند و تا آنجا که این تفریحات باعث ضرر به انسان و هم نوع او نشود هیچ مانعی برای آن آورده نشده است. در این پژوهش سعی شده است ابتدا به تعاریف و مفاهیم پرداخته شده و در ادامه تفریحات ناسالم را از دیدگاه فقهی مورد بررسی قرار داده و در مورد آن ها بحث کرده ایم. در این پژوهش که با تکیه بر روش کتابخانه ای گردآوری شده است هدف اصلی ما بررسی فقهی و جسمانی موضوع بانکیه بر کتب فقهی می باشد. موضوع پژوهش از آن جهت اهمیت دارد که امروزه جوانان ما با دوره می های شاد و گاهها پر مخاطره باعث ایجاد مزاحمت برای دیگران و به خطر انداختن سلامت جسمانی خود و دیگران می شوند.

کلمات کلیدی:

تفریحات ناسالم، فقه، آفت تفریح، جوانان، فراغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787174>

